

« zurück blättern vor »

FIRST subst. m., ab 1594; auch *firszt*, *wierst*; ‘Decke eines Ganges im Bergwerk’ – ‘część złoza stanowiąca strop wyrobiska kopalnianego’: 1594 SarnStat 339, SPXVI *Tákże filary solné áby były spifáné: á tych áby żaden dźierzawcá Zup nie śmiał vmnieyfszác y niszczyć. Tákże y firsztów.* ◦ (ca. 1642) 1963 Instr.górn. 15 *A gdy się ściana trafi, która [...] ku górze idzie, tedy kopacz dla swego fortelu odchodzi tej wierchniej soli, którą, potym wierstem nazową [kopia XIX w.: firstem].* – SPXVI, SW (górn.). ◊ **Var:** *first* subst. m., [einzQu.] 1594 SarnStat 393, SPXVI – nur SPXVI; *firszt* subst. m. – SW; *wierst* subst. m., [hapax] (ca. 1642) 1963 Instr.górn. 15. ◊ **Etym:** nhd. *First* subst. m. (f.), ‘bergmännisch: der obere Teil des Stollens’, GRI.

« zurück blättern vor »